A°. 1839. N°. 86.

MAANDAG, DEN 28sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 21 *October* 1839.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek; *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan de Slaven *Joseph*, *Jacques* en *Carolina*; toebehoord hebbende aan JACOB NORDEN.

2o. Aan de Slaven *Jansie*, *Klaartje*, *Pietje* en *Frederik*; onder Straatvoogdij gestaan hebbende van F. J. P. DUURHAGEN.

3o. Aan de Slavin *Dorothea* en hare Kinderen *Frederik Louis* en *Cornelia*; toebehoord hebbende aan DOROTHEA FREDERIKA van NEITSCH.—

4o. Aan de Slavin *Wilhelmina* en hare Kinderen *Meintje* en *Thalia*; toebehoord hebbende aan T. P. KERSENHOUT.

5o. Aan de Slavin *Antje*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen J. B. F. BOUFFARÉ. — En

6o. Aan den Slaaf *François*; onder Straatvoogdij gestaan hebbende van J. C. DE SAINT ANDRÉ; —

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. JOSEPH BENNEKOM.
JAQUES BENNEKOM.
CAROLINA BENNEKOM.

2o. JACOBA JOHANNA JANSIE GOEDWATER.
CLARA ELISABETH GOEDWATER.
PIETER EVERT GOEDWATER.
FREDERIK MARIUS CHRISTIAAN GOEDWATER.

3o. DOROTHEA BRUMMEN.
FREDERIK LOUIS BRUMMEN.
CORNELIA LOUISA BRUMMEN.

4o. WILHELMINA DALIA.
WILHELMINA THEODORA DALIA.
AMALIA SUSANNA DALIA.

5o. ANNA KERELSHOER. — En

6o. JOHANNES FRANÇOIS SCHAAPSTEEG.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 26 *October* 1839.

(38409) Alzoo JOHN GARDNER, in qualiteit als Gemagtigde van JAMES BALFOUR, Eigenaar van den Houtgrond *Berlijn*, gelegen aan de *Para Kreek*, heeft bij requeste aan den Gouverneur Generaal verzogt, met verzoek dat aldaarin eigendom en het erfelijk recht te mogen verkrijgen, van de Sbook-lands gelegen achter de Landen van *Berlijn* en stuitende aan de concessie-land, gelegen aan de rivier *Saramacca*, in den jare 1812 ten behoeve gemelden Houtgrond *Berlijn* verleend.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren hier regt te hebben dien genoemden JAMES BALFOUR, de gelegenheid gegeven om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschrevene zoekst met de bijlagen ter visie ligt, stellende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen gelegen aan *Paramaribo* en dezelves omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal vervolgen op HEDEN den 28sten dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren, alsdan wel met Wijk La. E. No. 302.

Paramaribo, *den* 28 *October* 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
P. [illegible]

ADVERTENTIEN.

(38403) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbekende Boedels*, wordt bij deze ter kennissie van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat JEAN FRANÇOIS FAVEREAU en SAMUEL FERDINAND FLU, in qualiteit als Gemagtigden van HENDRIK JAN VELDWIJK, zich bij rekeste aan het Collegie hebben gewend, met verzoek dat aan hen moge worden af- en overgegeven: de Boedels van HENRIETTE DE RHEIN, FRANS van BERNEM, JOHANNES PETRUS BERNER den JONGEN, JOHANNA MARIA BERNER, JOHANNES PETRUS BERNER den OUDEN en NANNE van GOUDFROY, stellende wanneer daartegen geene oppositien mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van zes weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, *den* 21 *October* 1839.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(32572) De Exploiteur bij het Geregtsbof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 1sten November 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *David*, *Jan*, *Februarij*, *November*, *Andries*, *Drisie*, *Laurens*, *Cesar*, *Pandora*, *Louisa*, *Antje*, *Marie*, *Fanny*, *Betsy*, *Coba* en *Francina*; aankomende JACOB DE LEON en REBCA FERNANDES.

De Slaven: *Wensina* of *Jozina*, *Markus* en *Saraatje* of *Aneba*; aankomende TINA van BETJE van HALFHIDE.

De Slaven: *Eva*, *Frederik*, *Adriaan*, *Willem* en *Jetta*; aankomende den Boedel J. P. HEDECKER.

De Slaven: *Willem* en *Kanzaba*; aankomende DAVID HOHEB BRANDON.

De Slaven: *Hoop*, *Geluk*, *Hendrik* of *Kwamie*, *Trobie*, *Sara*, *Theresia*, *Johannis*, *Winst*, *Elisabeth* of *Amba* en *Henrietta* of *Jetta*; aankomende FANNY van F. J. WANNER.

Paramaribo, *den* 26 *October* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(33042) De Exploiteur bij het Geregtsbof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 1sten November e. k., des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Een bloot *ERF*, gelegen aan de *Weidestraat*, La. D. No 51 Nieuwe Wijk; aankomende J. N. DE VRIES GERHARDT.

Paramaribo, *den* 26 *October* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(38415) De ondergetekenden zullen door den Vendumeester AL. A. KEIJSER, op HEDEN, MORGEN en vervolgens, op Vendu laten verkoopen:

Diverse *WINKELWAREN*; zijnde de GOEDEREN van HEDEN en vervolgens te bezigtigen, ten huize van de ondergeteekenden, alwaar de verkooping plaats vindt des middags om 4 uren.

Paramaribo, *den* 28 *October* 1839.

DEGENHARD & KRAMER.

De Waarde des Levens.

(*Vervolg van No. 85*).

Den volgenden dag stond ik vroeg op, en begaf mij naar het slot van den Hertog van C..., een uitgestrekt Gothisch gebouw, op hetwelk ik anders nauwelijks acht had geslagen, doch hetwelk ik, in dit oogenblik, ik beken het, met nieuwsgierigheid en bijna met afschrik beschouwde, terwijl ik mij juist het vorigen avond verhaald had.

De Bediende, welken ik aansprak, antwoordde mij, dat hij niet wist, of de Hertog te spreken was en iemand ontvangen wilde. Nadat ik hem mijnen naam genoemd had, ging hij weg, en liet mij alleen in de groote zaal, eene soort van wapenzaal, welke met jagtgereedschap en familie-portretten versierd was.

Ik wachtte eene poos, er kwam niemand. »Deze loopbaan van den roem en de eer, van welke ik zoo schoon gedroomd had, begint dan in de voorkamer," zeide ik in mij zelven, en weldra maakte het ongeduld zich van mij meester; ik had reeds al de fraaie portretten en de versieringen van de zoldering der zaal twee- of driemaal bekeken, toen ik een zacht gedruisch hoorde. De wind had eene deur, welke ik tot op dat oogenblik niet bemerkt had, geopend. Nu zag ik een zeer schoon kabinet, dat eene glazen deur en twee groote vensters had, welke het uitzigt op een prachtvol park oplevérden. Ik was dit vertrek reeds binnen getreden, toen een zeer zonderling verschijnsel, hetwelk zich aan mij aanbood, mijne schreden weerhield. Een man, met den rug tegen de deur gekeerd, door welke ik binnen getreden was, lag op een rustbed. Plotselijk stond hij op en ging zonder een oog op mij te slaan, met drift naar het venster. Tranen rolden over zijne wangen, en in al zijne trekken lag eene diepe vertwijfeling. Eenige oogenblikken bleef hij, met de handen voor het gezigt, staan, nu begon hij met groote schreden op en neêr te gaan, — plotselijk stond hij voor mij, — hij verschrikte, toen hij mij zag, en ik was verlegen over mijn onoverlegd gedrag, stotterde eenige woorden van verontschuldiging, en wilde terugkeeren. »Wie zijt gij? Wat wilt gij?" zeide hij, met eene sterke stem, en hield mij aan den arm terug. »Ik ben de Ridder de la Roche Bernard en kom uit Bretagne." »Ik weet het," antwoordde hij en omarmde mij. Nu noodigde hij mij uit aan zijne zijde plaats te nemen, en sprak met veel levendigheid van mijnen vader en mijne familie, welke hij zoo naauwkeurig kende, dat ik niet meer twijfelde dat hij de bezitter van het slot was. »Ik heb dus de eer met den hertog van C....te spreken," zeide ik hem. Nu stond hij op, staarde mij gedurende eenige oogenblikken met eene krampachtige overspanning aan, en antwoordde mij: »Ik was het eenmaal, ik ben het niet meer; ik ben niets meer;" en toen hij de verbazing, welke mij bij deze woorden beving, bemerkte, riep hij met hevigheid; »geen woord, geene vraag meer, jonge heer!" — »Ofschoon ik, zonder het te willen, een ongeroepene getuige van uwen kommer en van uw lijden was, kan ik toch misschien door mijne innige deelneming en medelijden uwe smart verzachten," zeide ik tot hem. »Ja, ja, gij hebt gelijk," antwoordde hij mij, »wel niet dat gij in staat zoudt zijn iets aan mijn lot te veranderen. Maar gij zoudt toch mijne laatste wenschen, mijnen laatsten wil, aanhooren; het is de eenigste dienst, welke ik van u verwacht." Hij sloot de deuren en zette zich bij mij neder, terwijl ik diep ontroerd naar zijne woorden luisterde. Hij sprak ernstig en plegtig, voornamelijk echter hadden zijne gelaatstrekken eene kracht van uitdrukking, die ik nog bij geen mensch had waargenomen. Op zijn voorhoofd, hetwelk ik met opmerkzaamheid beschouwde, scheen zijn ongelukkig lot als het ware uitgedrukt te zijn. Zijn gezigt was bleek, zijne zwarte oogen schitterden als bliksemstralen en van tijd tot tijd namen zijne trekken, ofschoon door lijden gestoord, eenen ironischen, zonderlingen, ik zou bijna zeggen, duivelschen glimlach aan. »Hetgeen ik u verhalen zal," zeide hij tot mij, »zal uw verstand in verwarring brengen, gij zult u geneigd vinden te twijfelen; gij zult het niet gelooven; er zijn ook oogenblikken waarin ik zelve dikwerf twijfelen wilde, indien ik slechts kon, maar de bewijzen zijn voorhanden, en dan zijn er toch in alles wat ons omringt, zelfs in onze eigene organisatie, nog wel geheel andere geheimen, van welker invloed wij onderworpen zijn, zoude, dezelve te kunnen doorgronden." Nu hield hij eenige oogenblicken op, als om zijne gedachten te verzamelen, wreef met zijne hand over zijn voorhoofd, en begon zijn verhaal. »Ik ben in dit slot geboren. Ik had twee broeders, beiden ouder dan ik, aan welke de rijkdommen en titels van ons huis moesten toevallen. Mij bleef derhalve niets overig dan geleerde te worden, of mij aan het regterlijke vak te wijden, en toch was mijn hoofd enkel vol van roemrijke ontwerpen vervuld, bij welke mij het hart sterk klopte. Ongelukkig in mijn aanzien, naar onderscheiding hakende, dacht ik steeds slechts aan de middelen om dit doel te bereiken; en deze gedachte maakte mij onaandoenlijk voor alle genietingen en vreugden des levens. Het tegenwoordige was niets voor mij, ik leefde enkel in de toekomst, en deze toonde mij slechts duistere beelden. Ik telde reeds bijna dertig jaren en was nog niets. Juist om dezen tijd stonden in de hoofdstad van alle kanten die beroemde namen van schrijvers op, wier vermaardheid tot in onze provincie zich verbreidde. Ach, zeide ik dikwerf tot mij zelven, kon ik mij ten minste in de letterkunde eenen naam verwerven. Dit ware toch altoos eene onderscheiding en dit was immers het eenige vurige gewenschte doel, hetwelk ik poogde te bereiken, en in hetwelk ik slechts alleen het geluk waande te vinden.

Ik had tot vertrouwde van mijn verdriet eenen ouden bediende, eenen hoogbejaarden moor verkozen, welke reeds lang voor mijne geboorte op het slot was geweest; hij was gewis de oudste in huis, want niemand herinnerde zich den tijd, wanneer hij in hetzelve gekomen was. De landlieden beweerden zelfs, dat hij den Maarschalk Fabert nog gekend, en zijnen dood bijgewoond had."

In dit oogenblik merkte de Heer de C.... bij mij eene beweging van verrassing, brak zijne rede af en vroeg mij wat er aan scheelde: »Niets," antwoordde ik hem; maar onwillekeurig dacht ik aan den zwarten man, van wien de Waard ons den vorigen avond gesproken had.

Hij ging nu met zijne vertelling voort. »Op zekeren tijd liet ik mij in tegenwoordigheid van Jago (zoo heette de moor) uit over mijne wanhoop, over de verborgenheid en de nutteloosheid van mijn leven en riep in mijne ontevredenheid uit: »Gaarne wilde ik tien jaren mijns levens missen, indien ik op den hoogsten trap onzer schrijvers mogt staan." — »Tien jaren," antwoordde hij mij koel, »dat is veel; dat noem ik waarlijk eene kleinigheid duur betalen; ik neem echter uwe tien jaren aan, ja, ik neem ze; denk aan uwe belofte; ik zal mijn woord nakomen." Het ware mij onmogelijk, u mijne verbazing te beschrijven, toen ik hem dus hoorde spreken. Ik meende, dat de jaren zijnen geest verzwakt hadden, haalde de schouders op, en lachte. Weinige dagen daarna verliet ik het slot, om naar Parijs te reizen. Aldaar kwam ik spoedig in gezelschap der eerste schrijvers. Hun voorbeeld moedigde mij aan, en spoedig werden eenige mijner werken met den onverwachtsten uitslag bekroond. Geheel Parijs wilde ze lezen, mijn lof weergalmde in de tijdschriften, de nieuwe naam, dien ik aangenomen had, verkreeg eene zonderlinge vermaardheid, en misschien gisteren nog, jonge man, hebt gij zelve hem bewonderd."

Bij deze woorden brak eene nieuwe beweging mijner verbazing andermaal ons gesprek af. — »Zijt gij dan niet de Hertog de C.., riep ik uit.

(*Het vervolg en slot hierna*).

Publieke Veilingen.

Ter Kanselarije van het Gereghshof.

Vrijdag, 25 October 1839.

1o. Het HUIS en ERF, gelegen aan de Eerste Buitenwijk, No. 130; aankomende den Boedel J. D. VALENTIJN. — *f* 1675 — A. DE RANDAMIE, voor de Minderjarige A. BRUNINGS.

2o. Het HUIS en ERF, gelegen aan de Zwarten hovenbrug- en hoek van de Hoogestraten; aankomende G. C. F. LEUE — *f* 1425 — ABRAHAM BENJAMIN DE VRIES.

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

Door den Vendumeester A. SALOMONS.

Vrijdag, 25 October 1839.

1o. Het ERF, met het daaropstaande GEBOUW, bn. C. No. 124 N. W., gelegen aan de Zwartenhovenbrugstraat, tusschen de Keizer- en Steenbakkerijstraten; aankomende voor de eene helfte JOHANNA M. C. HENCKE en voor de wederhelfte JOHANNA MARIA A. HOFFBERK. — *f* 560. — PIETER VAN LEEUWEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip Anthonij, Kapt. E. H. Mugge, van Rotterdam, hebbende 62 dagen reis; Passagier: de Heer F. G. W. Mulier.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, de N. Am. Brik Garnett, Kapt. H. Hodge, naar Boston; lading: 257 vaten Melasse.

Uitgezeild van de rivier COPPENAME, naar NEDERLAND.

Den 13den dezer, Z. M. Transport-schip de MERWEDE, Kapt. Luit. W. STORT; geladen met 74 Balken diverse houtsoorten, als: Groenhart, Locus en Peto, te zamen metende 4763 kubiek voeten.

Den 18den, Z. M. Transport-schip Prins WILLEM FREDRIK HENDRIK, Kapitein Luitenant J. G. HUIJS; geladen met 43 Balken en 66 Kromhouten diverse houtsoorten, als: Bolletrie, Cabbes, Groenhart, Locus, Peto en Purperhart, te zamen metende 4131 kubiek voeten.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gezinkt Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgans. Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit ultimo dezer.

Het Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Wit. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 28 dezer.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Mercurius, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Is voorzien van eene Polis. — Sluit 20 November.

Het gezinkt Schoener Kofschip de Zeeuwsche, Kapt. K. J. Haaspoot. — Adres bij Van Wezel en De Hart.

Het gekoperd Kofschip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot. — Adres bij J. L. Gellée.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders [illegible]

Naar Rotterdam.

Het Schoener Briksch[illegible] Amphitrite, Kapt. [illegible] Kruis. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Rui[illegible] manschap deszelfs bodem ter inlading van KOFFIE, KAKAO. — Sluit ultimo dezer.

Het gezinkt Galjootschip Anthonij, Kapt. E. H. Mugge. — Adres bij J. M. Simson.

Gedrukt bij de Erven J. ERAMUS.